

BOND VAN VLAAMSCHE OUD-SOLDATEN (BVOS), werd in 1922 onder impuls van Armand Schoeters opgericht als dochterorganisatie van het **Verbond der Vlaamse Oud-strijders (VOS)**.

De bedoeling was Vlaamsgezinde oud-soldaten die in 1914-1918 geen frontstrijders waren geweest, te verenigen om zo de impact van VOS te vergroten en de continuïteit van het ideeëngoed te verzekeren. Hoewel de BVOS dikwijls radicaler was dan het

vos, bleef het steeds een ondergeschikte organisatie, die de richtlijnen van het vos volgde. Toen vanaf de jaren 1930 de rangen van vos door sterfgevallen begonnen uit te dunnen, werd de oprichting van gemeentelijke BVOS-bonden opgevoerd. De oprichting van een Nieuw Verbond der Vlaamse Oud-strijders (NVVOS) na de Tweede Wereldoorlog, maakte de BVOS overbodig.

LITERATUUR: G. Provoost, *De Vossen, 60 jaar Verbond van Vlaamse Oudstrijders (1919-1979)*, 1979; – M. Lamot, 'Het Pacifisme van de Vossen na de Eerste Wereldoorlog: negen stellingen', in *DE vos*, jg. 41, nr. 14 (4 oktober 1985), p. 4; nr. 15 (18 oktober 1985), p. 6; nr. 16 (1 november 1985), p. 4-5; nr. 17 (15 november 1985), p. 4-5; – P. Lemmens, *70 jaar vos, Een geschiedkundig overzicht*, 1989; – id., 'De politieke verhoudingen tussen het Verbond V.O.S., Hendrik De Man en Leopold III na de Belgische capitulatie van 28 mei 1940', in *WT*, jg. 52, nr. 3-4 (1993), p. 176-182 en p. 193-213.

GUIDO PROVOOST* EN PETER LEMMENS